

nem mange år glædet os over, at forholdene på Københavns Fondsbørs har været så eksemplariske, som tilfældet er. Vi har glædet os over, at de har kunnet have deres egne børsetiske regler, og at der kun meget sjældent har været anledning til egentlig konflikt. Derfor forventer vi også, at den lødighed og den ansvarsbevidsthed, der har været vist fra parterne, vil blive genetableret, nu hvor lovgivningen kommer på plads og de kan begrave stridsøkserne og koncentrere arbejdet om det, de er for, og det, de alle sammen er gode til, nemlig at formidle handel af værdipapirer.

Vi glæder os derfor over de to lovforslag, der ligger her, og vi vil stemme for dem. Om SF og måske også Enhedslisten vil stemme imod, generer os ikke så meget. Det vigtigste for os er, at det er et meget bredt flertal i Folketinget, der vedtager disse regler, således at markedet kan have tillid til dem.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Kim Behnke tror åbenbart fortsat, at der bliver mulighed for, at der kommer to, tre eller fire aktiebørser i Danmark. Det skal jeg ikke argumentere imod. Det er tro, og folks tro skal man lade være i fred.

Men når hr. Kim Behnke henviser til den elektroniske udvikling, vil jeg godt fremføre et andet punkt, der er vigtigt for en fondsbørs, nemlig at der skal være volumen af hensyn til en ordentlig prisdannelse og af hensyn til, at man faktisk kan få den kapitaltilførsel, man har brug for, og derfor vil der være en tendens til, at kapitalen koncentrerer sig. Det har vi set, og alt tyder på, at i kapløbet om at blive den dominerende børs i Skandinavien har Københavns Fondsbørs tabt, og der er i hvert fald ingen som helst chance for, at vi får to eller tre eller fire fondsbørser, der for alvor hver for sig kan konkurrere med Stockholms Fondsbørs.

Alt tyder desværre på, at erhvervslivet i stigende grad vil gå til Stockholm, London og New York. Hvis vi skulle satse på den spinkle chance for at få en fondsbørs af noget volumen her i landet, er det først og fremmest gennemskueligheden af denne fondsbørs, vi skal interessere os for. Resten er ideologi og ligegyldigt.

Frank Aaen (EL):

Det mest interessante ved disse lovforslag er den måde, de blev forberedt på. Forberedelserne illustrerede til stor fryd for os socialister,

hvilken magt A.P. Møller har over politikere i dette samfund, når der diskuteres pengespørgsmål. Det var rent ud sagt et forunderligt skuespil, vi var inviteret til, og jeg siger udtrykkelig inviteret til. Vi var ligesom tilskuere, når vi så, hvordan man i måneder kunne skændes om, hvorvidt formandens stemme skulle være udslagsgivende eller ikkeudslagsgivende.

Jeg synes faktisk, at det til tider virkede noget komisk, men jeg har forstået, der var en alvorlig baggrund for skuespillet. Baggrunden var åbenbart et slagsmål om, hvilket parti der stod nærmest A.P. Møller, og som med størst energi kunne vise sin ærbødighed for det store selskab. Vi må notere os, at De Konservative gik af med sejren. Til lykke med det!

Jeg vil nok sige, at når vi har set et sådant forløb og hørt debatten i dag, må man spørge: Hvor er sammenhængen i dramaet? Et udvalg, der barslede med flere bind og ikke noget resultat. Forhandlinger i månedsvis herinde på Christiansborg og nede i Erhvervsministeriet med krise og sammenbrud og så en forkølet debat – hvis vi overhovedet kan snakke om debat i dag. Måske er det et nyt lærestykke i det, vi har at gøre med her, nemlig kapitalens diskrete magt bag kulisserne gennem – i dette tilfælde – talskvinder. Der har man gjort sig stor umage. Men når det kommer hertil, så er der ikke nogen debat, der kan fremføres her, hvor det burde være muligt i åbenhed og offentlighed at gennemføre en diskussion om et emne, der anses for at være så vigtigt, som man gør.

Det er ikke noget, der kan engagere os voldsomt. Vi vil tilsige støtte til selv små fremskridt i retning af mere åbenhed og hensyn til lønmodtagernes investeringsmuligheder, nu da vi har fået disse kæmpemæssige fonde, men ud over det vil vi ikke engagere os voldsomt. Vi kunne jo overveje – for at genere hr. Kim Behnke – at ende med at stemme for, men jeg tror, det går mere i retning af at undlade at stemme eller stemme imod. Det gør vi, fordi der selvfølgelig skal være orden omkring en børs, men problemerne vedrørende de finansielle markeder er langt mere alvorlige, end dette meget omfattende forberedende arbejde på nogen måde har løftet bare den mindste flig for.

Her tænker jeg på, at jeg i går aftes på Kanal 4 – TV 4 hedder det vist – så hr. Peter Duetoft fortælle, at det var udelukket med et forlig om finansloven med SF og Enhedslisten, for så vil det gå grueligt galt på børsen. Se, det var da et problem, der var værd at tage fat på, når man diskuterer børs.